

Margita Hosmanová

Paní Margita Hosmanová se narodila 25. května 1959 v Praze. Její rodiče Vladimír a Olga Hosmanovi spolu s Margitinou babičkou žili v rodinném domku v Roztokách. Maminka pracovala v roztocké Penicilince jako laborantka a tatínek pracoval na ředitelství ČSAD Praha. Margita má také o sedm a půl let mladší sestru Renatu.

Margita měla silné pouto ke své babičce, ta se o ní starala, když se Margitina maminka po třech měsících mateřské dovolené musela vrátit do práce. V pěti letech Margita nastoupila do školky a pak do roztocké základní školy. Ráda si hrála s neteřemi sousedů z vedlejšího domu.

Později chodila ven s kamarádkami ze školy.

Bavila ji atletika, kde trávila volný čas. Měla šťastné dětství. Zlom přišel v roce 1968, kdy začala vnímat, že svět není jen v pořádku, zažívala první pocity dětského strachu z toho, co doba přinese.

Po základní škole složila zkoušky na gymnázium, studovala v Praze 6 na gymnáziu v Arabské ulici. Od 17 let chodila na brigády do roztocké Penicilinky, kde pomáhala v laboratořích. Po maturitě se rozhodla pokračovat v nástavbě, zajímala ji sociálněprávní oblast, a to vlastně předurčovalo její další profesní směřování.

Nástavbu Margita navštěvovala v Praze, v Přípotoční ulici ve Vršovicích, po jejím absolvování se ocitla v sociálních službách a v sociální práci. Nastoupila v Praze 6 na oddělení péče o děti. Vadilo jí, že se v té době tak nějak předstírá, že sociální problémy nejsou. Setkávala se s dětmi, o které nebylo doma postaráno, s týranými dětmi nebo alkoholiky.

Pak se zamilovala, vdala a odstěhovala do Trutnova. Tam začala učit ve školce, to se jí moc líbilo, ale také zažila pocit, že se vrátila do něčeho, co jí vyprávěli rodiče o padesátých letech a ona to nikdy nepoznala. Bylo to pro ni nepříjemné překvapení nesvobody, že věci, o kterých byla zvyklá mluvit, tu říkat jen tak nemůže.

V roce 1986 se jí narodila dcera. Margita byla dva roky na mateřské dovolené, ale protože její dcera často stonala a vyřadili ji ze školky, do práce se vrátit nemohla. Tak chodila alespoň po večerech uklízet, aby nějak doplnila rodinný rozpočet.

17. listopadu 1989 zrovna přijela s nemocnou dcerou do Roztok za rodiči. Ale protože onemocněla také, nemohla chodit na demonstrace. Svíčku si tak dávala alespoň na balkon. Změny po revoluci v Trutnově probíhaly mnohem pomaleji, ale i tam nakonec nastala vytoužená svoboda. Po revoluci paní Margita vystudovala vysokou školu a dál pracovala v sociálních službách. Dnes už je v důchodu, stále bydlí v Trutnově a do Roztok jezdí často hlídat svá vnoučata.

Vzkaz pro další generace od pamětnice paní Margity Hosmanové zní: „Nepřestávejte se vídat osobně. Protože ty sociální sítě jsou fajn. Ale nenahradí osobní setkání.“